

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Somijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 153, 25.6.2005.

**Prasība, kas celta 2005. gada 2. novembrī — ARCHI.M.E.D.
— E.S pret Komisiju**

(Lieta T-396/05)

(2006/C 74/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, Francija)* (pārstāvji: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas lēmumu par kompensāciju, kas ir ietverts 2005. gada 5. oktobra vēstulē, kura 2005. gada 10. oktobrī ir nosūtīta prasītājam.
- atcelt lēmumu par atgūšanu, kas ir ietverts 2005. gada 30. augusta vēstulē un 2005. gada 23. augusta debeta rēķinā Nr. 3240705638, kas 2005. gada 2. septembrī ir nosūtīta prasītājam.
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir puse līgumam BU 209-95, kas noslēgts ar Komisiju uzaicinājuma uz konkursu, ko izsludināja īpašās tehnoloģiskās izpētes un attīstības programmas citas, nevis kodolenerģijas nozarē (¹), ietvaros un kas paredzēja ēkas atjaunošanas projekta veikšanu Lionā, izmantojot saules enerģijas un bioklimatiskās arhitektūras metodes, rezultātā. Pildot savas līgumsaistības prasītājs 2001. gada 12. decembrī nodeva Komisijai galīgo projekta ziņojumu. Komisija šo ziņojumu nepieņēma un 2002. gada 5. jūlijā tā iesniedza prasītājam lēmumu par izmaksāto avansu atmaksu, tā kā tā atteicās apstiprināt noteiktas izmaksas, kuras tas bija uzrādījis minētajā ziņojumā. Ne korepondences apmaiņa starp pusēm, ne notikušās sanāksmes, ne vidutāja iejaukšanās nenoveda pie strīda izlīguma.

Ar ierakstītu 2005. gada 30. augusta vēstuli Komisija iesniedza prasītājam galīgo lēmumu par 2005. gada 23. augusta debeta rēķina atgūšanu. Ar citu ierakstītu 2005. gada 5. oktobra vēstuli Komisija tai nodeva arī lēmumu, kurā tiek ierosināts kompensēt to savstarpējos parādus: no vienas puses, Komisijas parādu prasītājam attiecīgā līguma ietvaros un, no otras puses, prasītāja parādu Komisijai cita līguma ietvaros. Runa ir par apstrīdētajiem lēmumiem.

Prasītājs lēmumus apstrīd, izvirzot divus galvenos pamatus.

Vispirms tas norāda, ka, ar apstrīdētajiem lēmumiem Komisija pārkāpj nosacījumus par savstarpējo parādu kompensāciju ārpus tiesas sēdes. Prasītājs apgalvo, ka šāda kompensācija nav iespējams, jo uz parādiem attiecas divu atšķirīgu tiesību sistēmu regulējums. Tomēr, saskaņā ar prasītāja teikto, tā parādi Komisijai tiešām ir balstīti uz Kopienu tiesībām, lai gan uz Komisijas parādiem pret prasītāju attiecas Francijas tiesību regulējums. Turklāt tas norāda, ka Komisijai rīcībā nav juridiska pamata, kas tai ļautu veikt kompensāciju, kuru tā ir ierosinājis prasītājam, kaut gan šie attiecīgie parādi nav vēl noteikti, ko apliecina liels skaits prasītāja iebildumu un mediācijas procedūra, kas nav beigusies līdz šai dienai.

Ar savu otro pamatu prasītājs apgalvo, ka lēmums par atgūšanu ir jāatceļ pamatojuma trūkuma dēļ. Tas apgalvo, ka Komisija nekad nav sniegusi apmierinošus izskaidrojumus, tostarp runājot par prasītāja izvirzītajiem argumentiem tā, lai tas varētu noteikt sava parāda [kop]summu.

(¹) Programma, kas ir īstenota ar Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmumu 94/806/EK, OV L 334, 1994. gada 22. decembris, 87. lpp.

**Prasība, kas celta 2005. gada 3. novembrī — ARCHI.M.E.D.
— E.S pret Komisiju**

(Lieta T-397/05)

(2006/C 74/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, Francija)* (pārstāvji: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Komisija nevarēja lauzt 2005. gada 30. augusta līgumu.
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt summu 125 906 eiro kopā ar likumiskajiem nokavējuma procentiem kopš 2002. gada 12. februāra.
- piespriest Komisijai pilnībā atļidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir īpašās tehnoloģiskās izpētes un attīstības programmas citas enerģijas, kas nav kodolenerģija nozarē⁽¹⁾ ietvaros izsludinātā uzaicinājuma uz konkursu rezultātā ar Komisiju noslēgtā līguma BU 209-95 par ēkas atjaunošanas projekta veikšanu Lionā, izmantojot saules enerģijas un bioklimatiskās arhitektūras metodes, [slēdzēja] puse. Līgumā ir [ietverta] šķīrējklauzula, saskaņā ar kuru tikai Kopienas tiesām ir jurisdikcija izskatīt strīdus starp līgumslēdzējiem attiecībā uz līguma spēkā esamību, piemērošanu un interpretāciju.

Pildot savas līgumsaistības, prasītājs 2001. gada 12. decembrī nodeva Komisijai galīgo projekta ziņojumu. Komisija šo ziņojumu nepieņēma un 2002. gada 5. jūlijā tā iesniedza prasītājam lēmumu par izmaksāto avansu atmaksu, tā kā tā atteicās apstiprināt noteiktas izmaksas, kuras tas bija uzrādījis minētajā ziņojumā. Ne korespondences apmaiņa starp pusēm, ne notikušās sanāksmes, ne vidutāja iejaukšanās nenoveda pie strīda izlīguma. Ar ierakstītu 2005. gada 30. augusta vēstuli Komisija iesniedza prasītājam galīgo lēmumu par 2005. gada 23. augusta debeta rēķina atgūšanu. Šis lēmums ir šīs prasības, ko prasītājs cēlis, pamatojoties uz šķīrējklauzulu, priekšmets.

Prasībā galvenokārt tiek prasīts piespriest Komisijai izmaksāt 20 % no atlikušā subsīdiju maksājuma, kas pienākas prasītājam saskaņā ar līgumu BU 209-95.

Šo apgalvojumu pamatojumam prasītājs norāda, ka jebkādos iebildumus attiecībā uz veidu, kādā līgumslēdzēji ir veikuši projektu, Komisijai vajadzēja izteikt līdz minētajam ziņojuma paredzētajam apstiprināšanas datumam (divi mēneši, sākot no galīgā ziņojuma iesniegšanas dienas). Pēc prasītāja domām, Komisija [šo termiņu] nokavēja un tātad attiecībā pret to nevarēja sevi uzskatīt par kreditoru. Tādējādi, nokavējot [šo termiņu], Komisija, attiecībā uz tās subsīdijas, ko tā bija apņēmusies izmaksāt saskaņā ar attiecīgo līgumu, [maksājuma] atlikumu ir prasītāja debitors.

⁽¹⁾ Programma, kas ir īstenota ar Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmumu 94/806/EK, OV L 334, 1994. gada 22. decembris, 87. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 25. novembrī — Olimpiaki Aeroporia Ypiresies A. E. pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta T-423/05)

(2006/C 74/42)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Olympiaki Aeroporia-Ypiresies A.E.* (Atēnas, Grieķija)
(pārstāvji — *P. Anestis, T. Soames, D. Geradin, S. Mavroghenis* un *S. Jorda, advokāti*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atbilstoši EKL 230. un 231. pantam atcelt pilnībā vai daļā Komisijas Lēmumu C 11/2004 attiecībā uz valsts atbalstu, kas esot piešķirts Grieķijas aviokompānijai *Olympiaki Aeroporia-Ypiresies A.E.*;
- piespriest Eiropas Kopienas Komisijai atļidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas valsts aviokompānijas "*Olympiaki Aeroporia*" privatizācijas ietvaros tika izveidota jauna sabiedrība ar nosaukumu "*Olympiakes Aerogrammes*" ("*NOA*"), kas pārņēma lidojumu darbību, savukārt prasītāja ("*OA*") saglabāja visas pārējās darbības, jo īpaši, pakalpojumus uz zemes un lidaparātu apkopi un remontu. Ar apstrīdēto lēmumu Komisija konstatēja, ka Grieķijas sabiedrībām *NOA* un prasītājai piešķirtais valsts atbalsts ir nesaderīgs ar EK Līgumu šādu iemeslu dēļ:

- *NOA* izveides laikā tās aktīvi ir tikuši pārvērtēti;
- Grieķijas valsts kā galvotājas veiktie maksājumi *OA* parādu nodrošināšanai;
- Grieķijas valsts apliecināta pastāvīgi labvēlīga attieksme pret *OA* attiecībā uz nodokļu parādiem un sociālās apdrošināšanas iemaksām.

Ar savu prasību prasītāja, pirmkārt, apstrīd lēmuma daļu attiecībā uz *NOA* aktīvu iespējamo pārvērtēšanu tās izveides laikā. Tā apgalvo, ka tiek pārkāpts EKL 87. panta 1. un 3. punkts un EKL 253. pants (pamatojuma pienākums). Prasītāja uzskata, ka kļūdaini ir piemērots "privāta investora" kritērijs, jo Grieķijas Republika ir rīkojusies kā to būtu darījusi jebkura saprātīga privātpersona. Turklāt prasītāja norāda uz kļūdainu iespējamās peļņas aprēķina metodi un iegūtajiem rezultātiem. Turklāt prasītāja norāda, ka nav izpildīts EKL 87. panta 1. punktā paredzētais nosacījums par pamatojuma pienākumu.